

דיאלה אשכוזי

איזון חוזר

העיתונאי כנרדרר ימיני האשים אנשי שלומינז בתקשורת, בהבלטת יתר ללא כל רופורציה של כל תנועה קלה שבקלה...

כשהועלו האשמות לחוסר איזון וכיסי מוגזם של ישראל בושינגטון פוסט מבקר הפנים נדק, הפוסט-מורטם מצא שהמבקר...

***

לפני שנים מספר גילו את הסוד האמיתי בכוחות הרפיו של הפנצ'לין היהודי. מרק העוף המסורתי ירד מנכסיו לשימחת הצמיחונים ולמורת רוחה של כל אם יהודיה...

***

כרבי מספר האירועים, על רקע לאומני מקרב ערביי ישראל לא צריך להפתיע איש יום האדמה השנה היה זה ששקט שאפי שר היה לקרוא את הכתובת על הקיר. מעל ראשי המפגינים התנוססה הסיסמה...

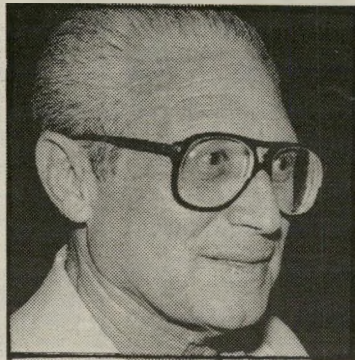
***

בימי מיתון, מי צריך חופש בעיר העביר רית הראשונה, עם אמבטיה פרטית בכל חדר כשיש נופש בעיר העברית הקדומה עם מקווה צמור בצוותא. בהכסחות להחזיר את תך לתקופת האבן בארץ המובטחת, כמה אנשי בראשית פתחו לרווחה את מלון המערות בסוסיא שבדרום הר חברון...

יוסף ברנע הסכם מדיני אך מאוד לא ריאלי

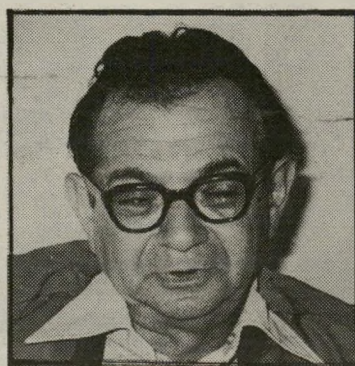
הפרופ' מיכאל הריסגור ומוריס סטרון חב רו להם לכתיבת 'ישראל והמדינה הערבית-פלסטינית' - כישויות בלתי-אידנטיס טיוח, כאשר בהקדמתו כתב האלוף (מיל) יריב כ"י: 'היכורם... בא בעיתו ויש בו תשובה לצורך קיים גם לחנוך הציבור וגם לחיפוש פתרונות העשויים להסיר ספקות וראגות ולחוק את הנכונות להתקדם בכיועה של המשימה החשובה ביותר המוטלת עלינו: השגת שלום עם שכנינו הערבים...' (ההדג' שות שלי - י.ב.)

כמסמך כתבו השניים כ"י, התקדים ההולם ביותר את המצב הנוכחי במוה"ת הוא החוזה בין אוסטריה לבין ארבע מעצמות הכיבוש... שנחתם ב-1955. החוזה הנ"ל מספק דוגמה לבטחונות שיש בהם כדי להסיר חשי

אהרון ריבון

הסיר ספיקוח ודאגות

פרופסור הריסגור

פיתרונות העשויים

עות טריטוריאליות כלשהן נגד הצד השני או כלפי שכנינו... מצעים פוליטיים פלשתינאים או ישראליים, כגון, האמנה הפלשתינית, המבקשת את הריסת מדינת ישראל, או תוכנית הליכוד התובעות את סיפוח יהודה ושומרון או רצועת עזה, יצטרכו להתבטל, והתנועות הדוגלות בהן תיצטרכנה לוותר עליהן בטרם תורשינה לקיים פעילות פוליטית אחרי חתימת חוזה השלום. במילים אחרות הליכוד וימינה, יוצאו אל מחוץ לחוק בישראל (8), ובקרב הפלסטינאים - מי כעצם לא יוצא אל מחוץ לחוק.

לא רק איסור אירדנטים יודעים הפרוי פסורים לממש בהבל-פה, אלא גם קיומם

שות מלב שני הצדדים. במילים אחרות, חוזה עקב כיבוש בינלאומי באירופה, הוא המתאים להשגת חוזה של שלום, במורה"ת:

בהמשך כותבים השניים: אוסטריה קיבלה על עצמה התחייבות להיות בעתיד מזדינה נאוטראלית באופן מתמיד. הדבר נרשם בחוק שהיה לבסיס חוקתי לעצם קיומה הלגיטימי... כמו כן הסכימה... לצמצם את כוחותיה הצבאיים באופן ניכר... האם הקוראים חדיהיזכרון זוכרים כעבר, מודעות על מכירת עורפי ציוד צבאי של איזשהו מדינה ערבית?

בחוזה האוסטרי מוצאים הפרופסורים נכבדים את תרופות הפלא הבאות: 'קודם-כל

תזכורת מיצרית

דברי השחץ שיצאו לאחרונה מפי נשיא מצרים צריכים להעיר אותנו מהתרדמה העמוקה שהיינו שרויים בה ביחס אליו בפרט ולמצריים בכלל. צורת ההתבטאות הזו של הנשיא המצרי מראה אולי שעודף הביטחון טימטס לו קצת את השכל הישר ובמעשיו הוא מתחיל להזכיר את 'גיבור' מלחמת ששת הימים עבדול נאצר שהוביל את מצריים לאחד מכישלונותיה הגדולים ביותר.

ברם, יש לתופעה זו מימד עמוק יותר. לא רק שחצנות והתנשאות שמענו, מעבר למלים יש בדבריו האחרונים של הנשיא המצרי נימה ישנה אך מוכרת של שינאת ישראל בנוסח הערבי והמוסלמי הקיצוני. לא היו אלו פליטות פה מקריות, הוא אמר את מה שהוא באמת חושב והשקט ברחוב המצרי מוכיח לנו שהעם המצרי מסכים לדבריו.

אנו יכולים לחשוב שדיברי הנשיא המצרי הם ברובם הבל ורעות רוח, אבל המצרים רואים זאת דווקא כביטויים מוצלחים של 'נשיאם האהוב' ועל רקע זה עלינו לזכור שבסופו של דבר הערבים עדיין נשארו אותם הערבים שהיכרנו מימים ימימה ומצריים היא עדיין אויב ערבי מוטנציאלי שמחכה להזדמנות להשמידנו.

הנשיא המצרי יכול להמשיך להבטיח לקשקש, להצהיר ולאיים, אך אם נקפיד להתחזק ולהשמר, נשארו דבריו עוד כמה פנטזיות בים הלהג הערבי. גורלו של נאצר יהיה בסוף החשבון גם גורלו שלו.

של משטרים דמוקרטיים יודעים הם לעגון: 'הסעיף המחייב את אוסטריה כחוזה השלום עליו חתמה, לקיים משטר דמוקרטי, מר סיף תוקף ומשקל לסעיף הקודם, האוסר פעי' לות אירדנטסטיט... ישום תנאי זה כחוזה השלום הישראלי-פלשתינאי הוא חיוני לביטי' חון ישראל ולביטחון המדינה הפלשתינאית כאחת. סעיף זה יעריב לכך ששום כוח או אירגון קיצוני או טוטאליטארי לא יוכל להשי' תלט על המדינה.' אולם לצערינו, קיום המש' פט הבינלאומי הוא פונקציה של רצון המדי' גות אשר פועלות ע"פ האינטרסים שלהן, ובסוגיה זו ראוי לצטט בקצרה מסיפרו של הפילוסוף הכי IN בזמן האחרון, ברוך שפי' נוזה, את הקטע הבא:

...אם תרצה מדינה אחת להילחם במדינה אחרת ולהשתמש באמצעים קיצוניים כדי להכניע אותה לרשותה, הרבר מותר לה ע"פ דין, הואיל ולשם ניהול מלחמה די לה שתיר' צה ככך, אך אין היא יכולה לקבוע שום דבר לגבי השלום, אלא אם כן נענה לה רצונה של המדינה האחרת... כיוון ששום אדם אינו מתחייב בהסכם לגבי העתיד אלא על יסוד ההנחה שהנסיבות הקורמות עומדות, הרי שבהשתנות הנסיבות משתנה כל המצב מעיקרו... לפיכך אם מדינה מן המדינות מתאוננת שרימו אותה, אין היא יכולה להטיל דופי במהימנות של בעלת בריתה, כי אם בטיפשותה שלה עצמה בלבד, על שהפקידה את שלומה בידי אחר, העומד ברשות עצמו ואשר שלום-שלטונו הוא לו חוק לעיון."

(מאמר מדיני עמ' 39-40)

הכל מאוד, שהיכוח המהותי בין ניצים ויונים, אינו מתנהל לעיתים במגרשה של הראציונליות האראלית. אוטופיים ומשא' לות לב, אפילו אם הם פרי הגיגיהם של פרופסורים, אין בהן כבדי לתרום בהתמודדות עם קשיי הסיכסוך המורחתי-כונני...

בעיני הפריץ שמעבר לים ובעיני אויבינו הגרועים ביותר. בכל מחיר, גם במחיר דם יהודי שערכו ירד לרמה שהייתה מקובלת לפני חידוש עצמאותנו. על הרבה פחות ממה שמעוללים לנו רוצחי ערב היה עם אחר במצבנו מראה לפורעים את רלת היציאה - וזה במקרה הטוב... ראה בולגריה.

הגרועים שכרוצחים, בכוונה תחילה וממניעים גזעניים, לא זו בלבד שאינם מוצאים להורג אלא גם זוכים לבית הבראה כפרס. על שבוים תמורת אשמועו כנראה קברניטינו. במערכת המשפט עושים שמיניות באייר כדי לרחות לאין סוף את עשיית הצדק עם מפלצת נאצית שעמדה בקריטריונים של אייכמן. מחכים או שהפריץ ימות או שהכלב ימות. תחי תדמינתו ההר' מאנית, אך לא ל'נורמאליזציה' כוו ייחלו אבות הציונות. כך זה לא יכול להמשך. אם לא יחול שינוי דראסטי במצב ואם לא תקבל הנורמאליזציה את פירושה האמיתי נאכד, חלילה, את קיומנו המוסרי והפיזי בארץ הזאת. ובינתיים, גמר חתימה טובה.

שמואל שטרן

נורמלי

אולי פליטת הפה האומללה של משוררנו הלאומי ביאליק אשמה בפירוש המעוות למונח 'עם נורמלי', המתגשם לצערנו הלכה למעשה כחיינו בארץ. לא זו בלבד שיש לנו גנג עברי וזונה עבריה כסימנים ל'נורמאליות', אלא גם אנס עברי, סוחר סמים עברי ורוצח עברי. הרבה מעבר למצופה ובכמות שאינם מביישות אף גוי שאנו אמורים להיות לו לאור.

מרוב שאיפות נירמול הפכנו לחושך לעצמנו במקום לאור לגויים. עיון בעיתון נותן רושם שמדובר בריווחים מסרום ושיקאגו. כחיינו הציבוריים בארץ אין כמעט חלקה טובה אחת שלא הושחתה. לא יאומן, אך העם הזה שאמור להיות סמל למוסריות קלט את כל השלילי והרותה ממה שנורמאליזציה אמורה לסמל.

בתחומי מערכת השלטון והמשפט ובמדיניות החוץ נותרנו כפי שהיינו: הכורת שתרלנים בשלטון המתאמצת בכל מחיר למצוא חן